Згадай достеменно усе:
Бабуся ще голубам крише
Своє проминання у тиші,
Що світ у долонях несе.

Цей диптих розіп’ято між
Дахів, непрозорих і теплих.
Там вицвіле дійство вертепне
Під сонцем, холодним, як ніж.

І десь у кутку полотна,
Стуливши уста, наче мушлю,
Застигла в журбі непорушно
Пречистая і пресумна.